

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0812
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0682/A/0669

Verzoekende partijen	1. de heer Ivan MAENHOUT 2. mevrouw Elisabeth DEWISPELAERE vertegenwoordigd door advocaat Sophie RODTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Domein De Herten, Hertsbergestraat 4
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 juli 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 11 juni 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van mevrouw Monique VERHEECKE (hierna: belanghebbende) tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem van 23 augustus 2010 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de bouw van een woning en 2 carports in tweede bouwzone op de percelen gelegen te 9930 Zomergem, Dreef 44, met als kadastrale omschrijving 9930 Zomergem, eerste afdeling, sectie D nummers 207c, 208k, 210e, 218d, 218e, 219d.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 8 november 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De behandeling van de zaak is toegewezen aan de eerste kamer.

De procespartijen hebben geen nota met opmerkingen ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor korte debatten op 10 januari 2017.

De verzoekende partijen en de verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De voorzitter van de Raad stelt in voormelde beschikking van 8 november 2016 vast:

- dat de Raad de beslissing van de verwerende partij van 18 november 2010 bij arrest van 1 april 2014 met rolnummer A/2014/0257 vernietigt en aan de verwerende partij de injunctie oplegt binnen drie maanden vanaf de betekening van dat arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep;
- dat voormeld arrest van de Raad met een aangetekende brief van 4 april 2014 betekend is aan de verwerende partij;
- dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 11 juni 2015 genomen heeft en dat de bij injunctie opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen, overschreden is;
- dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 oordeelt dat de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen als vervaltermijnen beschouwd moeten worden;
- dat de verwerende partij, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was de bestreden beslissing te nemen, zodat het lijkt dat de verwerende partij haar bevoegdheid overschreden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing, die daardoor dan onwettig is;
- dat deze onwettigheid er toe kan leiden dat de Raad de bestreden beslissing vernietigt.

Standpunt van de partijen

In hun verzoekschrift ontwikkelen de verzoekende partijen een tweede middel dat gelijklopend is aan de vaststellingen van de Raad in voormelde beschikking van 8 november 2016.

De verzoekende partijen vragen de Raad de bestreden beslissing te vernietigen omwille van bevoegdheidsoverschrijding.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 van het Procedurebesluit bepaalt:

“Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het [bestuursrechts]college of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het [bestuursrechts]college klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos of klaarblijkelijk onontvankelijk is, of dat de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is en of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet nodig is.

2.

De vraag of de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen binnen de daarvoor bepaalde vervaltermijn, heeft betrekking op de temporele bevoegdheid van de verwerende partij om de bestreden beslissing te nemen en raakt de openbare orde, zodat de Raad dit ambtshalve onderzoekt.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft zich, als cassatierechter, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn, die de Raad aan de vergunningverlenende overheid in een vernietigingsarrest oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet een vervaltermijn is.

In dat arrest oordeelt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als cassatierechter dat een in een vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, met toepassing van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep, alleen kan afwijken van de duur van de in het toen geldend artikel 4.7.23, §2, eerste lid VCRO bepaalde vervaltermijn, maar niet van de aard ervan (en dat is nadien nog bevestigd bij arresten van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 10 november 2016 met nummers 236.390 en 236.389).

Dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet daar geen afbreuk aan.

3.

De vaststelling dat een vergunningverlenende overheid, na de vernietiging van een vergunningsbeslissing door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, buiten de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het vernietigingsarrest, op basis van het toen geldend artikel 4.8.2, derde lid VCRO, opgelegde termijn, een nieuwe beslissing heeft genomen over het administratief beroep, moet derhalve tot de conclusie leiden dat deze vergunningverlenende overheid een vervaltermijn heeft overschreden om die beslissing te nemen, waardoor die nieuwe beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.

Een zaak waarin dit vastgesteld wordt, kan worden beslecht met korte debatten.

4.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de aan de verwerende partij in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervaltermijn.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding zodat de bestreden beslissing moet vernietigd worden.

5.

Het tweede middel is dan ook gegrond.

IV. TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn, waarin de verwerende partij een nieuwe beslissing moest nemen, verstreken is, moet het administratief beroep van de belanghebbende, conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

Onverminderd hetgeen bepaald is in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO, impliceert het verstrijken van deze termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer uitgeput is, dat de verwerende partij geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen, maar integendeel, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de belanghebbende als indiener van het administratief beroep, en aan de verzoekende partijen als vergunningsaanvrager een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moest bezorgen.

Dit alles heeft eveneens als gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de belanghebbende. Er is immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een stilzwijgende beslissing waarmee dat administratief beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

Voor zover de verwerende partij tot op heden, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de belanghebbende en de verzoekende partijen geen kennisgeving van de stilzwijgende beslissing bezorgd heeft, is de termijn, waarin men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen dergelijke stilzwijgende beslissing, nog niet beginnen lopen.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het tweede middel is gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 11 juni 2015, waarbij aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor de bouw van een woning en 2 carports in tweede bouwzone op de percelen gelegen te 9930 Zomergem, Dreef 44, met als kadastrale omschrijving 9930 Zomergem, eerste afdeling, sectie D nummers 207c, 208k, 210e, 218d, 218e, 219d.

3. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, worden ten laste van de verwerende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 mei 2017 door:

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS